

[Rimstad.]

vil vi ligesom udvalget kunne tilslutte os lovforslaget i den fremsatte skikkelse.

Ved førstebehandlingen af lovforslaget udtalte jeg på mit partis vegne, at det forekom os uforståeligt, at den højtærede finansminister ikke på et tidligere tidspunkt og i flere omgange havde foretaget den ajourføring af tjenestemændenes lønninger, som nu volder så store vanskeligheder og har skabt så stærkt røre i befolkningen. Det er derfor med tilfredshed, at vi ud fra betænkningens ordlyd her kan fastslå, at den højtærede finansminister selv har indset det uheldige i den af os kritiserede fremgangsmåde og har givet tilsagn om at ville stræbe efter hyppigere lønforhandlinger med tjenestemændene.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke udvalget for indstillingen og også takke den ærede ordfører for de uafhængige for tilslutning til lovforslaget.

Hvad angår det hjertesuk, som udvalgets ærede formand omtalte, er det rigtigt, at jeg af hjertet kan tilslutte mig det. Det har vist sig — det må man erkende — at det giver problemer og i flere henseender virker uheldigt, at der opsamler sig en så stor lønpukkel, som der her er tale om. Der har tidligere været gjort forsøg på at finde frem til en form for automatisk regulering. Det har vi indtil videre måttet opgive, men jeg er indstillet på, i det omfang jeg får med sagerne at gøre, gennem lidt hyppigere forhandlinger og reguleringer at søge at bidrage til, at en lignende pukkel ikke fremtidig bliver dannet.

Den ærede formand for udvalget nævnte, at det måske kunne have en vis interesse, hvorledes den samlede lønsum, den samlede sum af forhøjelserne fordeler sig på grupperne, og det kan jeg godt give lidt oplysning om, idet jeg for nogle dage siden har bedt lønningsdepartementet prøve på at opstille et skøn derover. Jeg understreger, at det kun kan være et skøn, der naturligvis så nogenlunde rammer det rigtige, men hvor man måske ikke ligefrem skal hæfte sig ved det sidste ciffer i en talrække.

Med det forbehold kan jeg meddele, at den samlede forhøjelse på 400 mill. kr. pr. år, der drejer sig om tjenestemandslønninger

og -pensioner, fordeler sig således, at lønningerne tager de 340 mill. kr. og pensionerne de 60 mill. kr. Dette sidste tal fordeler sig med 50 mill. kr. i forhøjelse til statstjenestemændenes pensioner og 10 mill. kr. til lærernes pensioner. For lønningernes vedkommende ligger det sådan, at de egentlige statstjenestemænd får de 185 mill. kr., lærerne, altså folkeskolen, de 75 mill. kr., præsterne de 5 mill. kr., og de såkaldte tilskudsinstitutioner får de 75 mill. kr. Ser man så for statens tjenestemænds vedkommende på, hvorledes de 185 mill. kr. nærmere fordeler sig, går godt og vel halvdelen til lønningsklasserne for det, vi forstår ved sølvsnorene. Jeg tænker her på 1., 3., 6., 7., 10.-12. og 16. lønningsklasse. De får 54 pct. eller ca. 100 mill. kr. De mellemste lønningsklasser, hvor man vel især kan nævne 8., 15., 18., 21.-23. og 19.-24. lønningsklasse, får de 70 mill. kr., knap 38 pct. Endelig udgør forhøjelserne for tjenestemændene i 26. og højere lønningsklasser noget under 15 mill. kr. eller ca. 8 pct. af det samlede beløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer af visse forbrugsafgifter.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 838, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 23).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.